

Број на Службен весник: /

Датум на објава на Службен весник: /

Број на одлука на Уставен суд (У.бр.): /

КОНВЕНЦИЈА НА ОБЕДИНЕТИТЕ НАЦИИ ПРОТИВ ТРАНСНАЦИОНАЛНИОТ ОРГАНИЗИРАН КРИМИНАЛ

Член 1

Цел

Целта на оваа Конвенција е да ја унапреди соработката заради превенција и поефикасна борба против транснационалниот организиран криминал.

Член 2

Употреба на изразите

За целите на оваа Конвенција:

а. Изразот „Организирана криминална група“ – значи структурирана група од три или повеќе лица која постои определен период и која дејствува со цел да изврши едно или повеќе тешки кривични дела или дела востановени во согласност со оваа Конвенција, со цел од тоа извлече, директна или индиректна финансиска корист или друга материјална корист;

б. Изразот „Тешко дело“ – значи акт кој содржи кривично дело за кое е предвидена казна лишување оф слобода, која не може да биде помала од четири години или потешка од казна;

в. Изразот „Структурирана група“ – значи група која не е случајно формирана за непосредно извршување на кривично дело и која нема формално дефинирана улога на нејзините членови, континуитет во нејзиното членство или развиена структура;

г. Изразот „Имот“ – значи секој вид на средства, телесни или нетелесни, подвижни или неподвижни, опипливи или неопипливи, како и правни акти или документи како доказ за сопственоста на тие средства или права што на нив се однесуваат;

д. Изразот „Приноси од кривично дело“ – значи секој имот кој произлегол или е одбиен директно или индиректно од извршеното кривично дело;

ѓ. Изразот „Замрзнување“ или „заплена“ значат привремена забрана за трансфер, конверзија, располагање или движење на имотот, или привремено преземање на чување или контрола на имотот врз основа на судска одлука или одлука на друг надлежен орган

е. Изразот „Конфискација“ – значи трајно одземање на имотот врз основа на судска одлука или одлука на друг надлежен орган;

ж. Изразот „Основно дело“ – значи секое кривично дело како резултат на кое е добиен некој принос, кое може да стане предмет на кривичното дело што е дефинирано во членот 6 на оваа Конвенција;

з. Изразот „Контролирана испорака“ – значи метод на пропуштање премин преку територијата на една или повеќе Држави, на недозволени и сомнителни пратки, со знаење и под контрола на надлежните органи на тие Држави, заради спроведување на истрага за кривичното дело и идентификување на лицата вклучени во неговото извршување;

и. Изразот „Регионална организација за економска интеграција“ значи секоја организација формирана од суверени Држави на определен регион, на која Државите членки и ги пренеле надлежностите во врска со прашањата уредени со оваа Конвенција и која прописно била овластена, во согласност со нивните внатрешни постапки, да ја потпишува, ратификува, прифаќа, одобрува или да пристапува кон оваа Конвенција. Референцата во оваа Конвенција – Држави Страни се применува на овие организации во рамки на нивните надлежности.

Член 3

Опфат на примена

1. Оваа конвенција се применува, освен ако поинаку не е предвидено, на превенцијата, истрагите и гонењата што се однесуваат на:

а. Кривични дела востановени во согласност со членовите 5, 6, 8 и 23 на оваа Конвенција; и

б. Тешки кривични дела како што се дефинирани во член 2 на оваа Конвенција;

Кога овие кривични дела се од транснационална природа и кога во нив е инволвирана организирана криминална група.

За целите на став 2 на овој член, кривичното дело е од транснационална природа ако:

а. е извршено во повеќе од една Држава;

б. е извршено во една Држава, но главниот дел од неговото подготвување, планирање, насочување или контрола се вршел во друга Држава;

в. е извршено во една Држава, но е вклучена организирана криминална група која врши криминални активности во повеќе од една Држава; или

г. е извршено во една Држава, но последиците се во друга Држава.

Член 4

Заштита на суверенитетот

Државите Страни ги вршат нивните обврски од оваа Конвенција на начин компатибилен со принципите на суверенитет и територијален интегритет на Државите како и немешање во внатрешните работи на другите Држави.

2. Ниедна одредба на оваа Конвенција не и дава за право на некоја Држава Страна да врши, на територијата на друга Држава Страна надлежности и функции кои се исклучиво резервирани за органите на таа друга Држава Страна, според нејзиното внатрешно право.

Член 5

Инкриминација на учеството во организирана криминална група

1. Секоја Држава Страна усвојува законодавни и други потребни мерки за да го утврди како кривично дело, кога е извршено со умисла:

(а) Едното или двете дејствија, кои се разликуваат од оние кои вклучуваат обид за

извршување или довршено кривично дело:

(i) Согласноста на едно или повеќе лица за извршување на тешко кривично дело со цел директно или индиректно да се оствари финансиска корист или друга материјална корист и, доколку внатрешното право тоа го бара, вклучувајќи дејствие преземено од еден од учесниците врз основа на таа согласност или вклучување на организирана криминална група.

(ii) Активното учество на некое лице кое ја знае било цела и општата криминална активност на некоја организирана криминална група било нејзината намера да ги изврши соодветните кривични дела:

а. Криминалните активности на организираната криминална група;

б. Други активности на организираната криминална група, кога тоа лице знае дека неговото учество ќе придонесе за остварување на споменатата цел;

(б) Организирањето, раководењето, олеснувањето, охрабрувањето или поддржувањето со помагање и совети во извршувањето на тешко кривично дело во кое е вклучена организирана криминална група;

2. Знаењето, намерата, целта, мотивација или договорот наведени во ставот 1 на овој член можат да произлегуваат од објективни фактички околности.

3. Државите Страни чие внатрешно право го условува востанувањето на кривичните дела наведени во алинеата а. i. на ставот 1 на овој член со вклученост во некоја организирана криминална група се грижат неговото внатрешно право да ги опфати сите тешки кривични дела во кои се вклучени организирани криминални групи. Тие Држави Страни, како и Државите Страни чие внатрешно право го условува востанувањето на кривичните дела наведени во алинеа а. i. на ставот 1 на овој член со извршување на некое дејствие врз основа на договор, за тоа го информираат Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации во моментот на потпишувањето на оваа Конвенција, или депонирањето на нивните инструменти за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување.

Член 6

Инкриминација на перењето пари

1. Секоја Држава Страна усвојува, во согласност со основните принципи на нејзиното внатрешно право, законодавни и други потребни мерки за востановување кривично дело, кога е извршено со умисла:

(i) На конверзијата или трансферот на имотот за оној кој тоа го прави знае дека таквиот имот е принос од кривично дело, со цел да го прикрие или преправи незаконитото потекло на тој имот или да му помогне на некое лице кое е вклучено во извршувањето на основното дело да ги избегне правните последици од неговите активности;

(ii) На прикривањето или преправањето на вистинската природа, потеклото, локацијата, располагањето, движењето или сопственоста на имотот или правата што на него се однесуваат чиј извршител знае дека тој имот е принос од кривичното дело;

(б) Во согласност со основните концепти на нејзиниот правен систем:

(i) На стекнувањето, поседувањето или користењето на имотот, со знаење на оној кој го стекнува, поседува или користи, во моментот кога го прими, дека е принос од кривично дело

(ii) Учеството во некое кривично дело востановено во согласност со овој член или секое друго здружување, заговор, обид или соучесништво со давање поддршка, помош или советување во нивното извршување;

2. Заради примена на ставот 1 на овој член:

а. Секоја Држава Страна настојува да го применува ставот 1 на овој член во најширока смисла на основните кривични дела;

б. Секоја Држава Страна ги вклучува во основните кривични дела сите тешки кривични дела како што се дефинирани во членот 2 на оваа Конвенција и кривичните дела востановени во согласност со нејзините членови 5, 8 и 23. Во однос на Државите Страни чие законодавство содржи листа на специфични основни кривични дела, тие вклучуваат во таа листа, најмалку, една сеопфатна рамка на кривични дела поврзани со организирани криминални групи;

в. За целите на алинеата б основните кривични дела вклучуваат кривични дела извршени во и надвор од територијалната надлежност на соодветната Држава Страна. Имено, кривичното дело извршено надвор од територијалната надлежност на некоја Држава Страна претставува основно кривично дело само ако соодветното дејствие е кривично дело според внатрешното право на Државата каде било извршено и ќе претставува кривично дело врз основа на внатрешното право на Државата Страна која го применува овој член доколку било извршено на нејзина територија;

г. Секоја Држава Страна му доставува на Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации примероци од нејзините закони во кои е имплементиран овој член, како и примерок од секоја дополнителна измена на овие закон или опис на овие закони и нивните измени;

д. Кога основните принципи на внатрешното право на секоја Држава Страна тоа го бараат, може да се предвиди дека кривичните дела наведени во ставот 1 на овој член 1 нема да се применуваат на лицата кои го извршиле основното дело;

ѓ. Знаењето, намерата или целта, како конститутивни елементи на некое од делата наведени во ставот 1 на овој член, можат да произлегуваат од објективни фактички околности.

Член 7

Мерки за борба против перењето на пари

1. Секоја Држава Страна:

а. Востановува сеопфатен внатрешен режим за контрола и надзор на банките и финансиските небанкарски институции, како и, каде што е соодветно, други тела посебно изложени на

перење на пари, во рамки на нивната надлежност, заради превенција и откривање на сите форми на перење на пари, кој режим става акцент на барањата во материјата за идентификување на странките, регистрирање на трансакциите и известување за сомнителни трансакции;

б. Обезбедува, без да се наштети на членовите 18 и 27 на оваа Конвенција, дека административните, контролните, органите за откривање и казнување и други органи вклучени во борбата против перењето на пари (вклучувајќи ги, кога тоа е предвидено во нејзиното внатрешно право, и судските органи) да имаат можност да соработуваат и разменуваат информации на национално и меѓународно ниво, под услови дефинирани во нејзиното внатрешно право и, за таа цел, предвидува формирање на служба за финансиско известување која ќе служи како национален центар за прибирање, анализа и дистрибуција на информации за евентуални дејствија на перење пари.

2. Државите Страни предвидуваат спроведување на изводливи мерки за откривање и следење на прекуграничниот промет на готови пари и соодветни платежни документи, во согласност со гаранциите кои овозможуваат коректна употреба на информациите и без да се попречи на ниеден начин законското движење на капитал. Посебно можат да бидат задолжени поединците и претпријатијата да го пријавуваат прекуграничниот трансфер на значителни количества на готови пари и соодветни платежни документи.

3. Кога е воспоставен внатрешен контролен и надзорен режим во смисла на овој член, и без да се наштети на некој друг член на оваа Конвенција, Државите Страни се повикуваат да ги земат како основни правила соодветните иницијативи преземени од регионалните, меѓурегионалните и мултилатералните организации за борба против перењето на пари.

4. Државите Страни настојуваат да ја развиваат и унапредуваат глобалната, регионалната, подрегионалната и билатералната соработка помеѓу судските органи, службите за откривање и казнување и контролните финансиски органи за борба против перењето на пари.

Член 8

Инкриминација на корупцијата

1. Секоја Држава Страна усвојува законски и други потребни мерки за да го востанови како кривично дело, кога дејствијата се сторени со умисла:

а. Ветувањето, понудувањето или давањето на некој државен службеник, директно или индиректно, незаслужена имотна корист, за него/неа самиот-та или за друго лице или ентитет, за да изврши или се воздржи од извршување на некое дејствие во рамки на вршењето на неговите службени функции

б. Барањето или прифаќањето од некој државен службеник, директно или индиректно, незаслужена имотна корист за него/неа самиот-та или за друго лице или ентитет, за да изврши или се воздржи од извршување на некое дејствие во рамки на вршењето на неговите службени функции.

2. Секоја Држава Страна предвидува усвојување законски и други потребни мерки за да ги востанови како кривично дело дејствијата наведени во ставот 1 на овој член кои вклучуваат странски државен службеник или меѓународен функционер. Исто така, секоја Држава Страна предвидува востановување како кривично дело и на други форми на корупција.

3. Секоја Држава Страна усвојува и потребни мерки за да го востанови како кривично дело учеството во својство на соизвршител во некое кривично дело востановено во согласност со овој член.

4. За целите на ставот 1 на овој член и на членот 9 на оваа Конвенција, изразот – државен службеник – значи јавен службеник или лице кое врши функција, како што е дефинирано во внатрешното право и применето во кривичното право на Државата Страна каде тоа лице ја врши функцијата.

Член 9

Мерки против корупцијата

1. Освен мерките наведени во членот 8 на оваа Конвенција, секоја Држава Страна, ако е соодветно и во согласност со нејзиниот правен систем, усвојува ефикасни законски, административни или други мерки за да го унапреди интегритетот и да ја спречи, открие и казни корупцијата на државните службеници.
2. Секоја Држава Страна презема мерки за обезбедување ефикасно делување на нејзините органи во материјата на превенција, откривање и казнување на корупцијата на државните службеници, вклучувајќи и обезбедување на овие лица доволно независност за да се спречи секое несоодветно влијание врз нивните активности.

Член 10

Одговорност на правните лица

1. Секоја Држава Страна усвојува потребни мерки, во согласност со нејзините правни принципи, за утврдување на одговорност на правните лица за учество во тешки кривични дела во кои е вклучена организирана криминална група и кои вршат кривични дела востановени во согласност со членовите 5, 6, 8 и 23 на оваа Конвенција.
2. Согласно правните принципи на Државата Страна, одговорноста на правните лица може да биде кривична, граѓанска или административна.
3. Оваа одговорност не влијае на кривичната одговорност на физичките лица кои ги извршиле кривичните дела.

4. Секоја Држава Страна се грижи посебно, на правните лица кои се одговорни во согласност со овој член, да можат да им се изречат ефикасни, сразмерни и пропишани казни, кривични или не, вклучувајќи и парични казни.

Член 11

Гонење, пресудување и казнување

1. Секоја Држава Страна предвидува санкции за извршување на кривично дело востановено во согласност со членовите 5, 6, 8 и 23 на оваа Конвенција, водејќи сметка за тежината на тоа кривично дело
2. Секоја Држава Страна настојува да обезбеди секое дискреционо право врз основа на нејзиното внатрешно право а кое се однесува на гонењата преземени против лицата за кривичните дела утврдени во оваа Конвенција, да биде вршено на начин што ќе овозможи максимална ефикасност на мерките за откривање и казнување на овие дела, прописно водејќи сметка за потребата од одвраќање од нивно извршување.
3. Во однос на кривичните дела востановени во согласност со членовите 5, 6,8 и 23 на оваа Конвенција, секоја Држава Страна презема соодветни мерки во согласност со нејзиното внатрешно право и прописно водејќи сметка за правото на одбрана, за да се осигура дека условите на кои подлежат одлуките за пуштање на слобода во очекување на донесување на пресуда или жалбена постапка водат сметка за потребата од обезбедување присуство на бранител во текот на подоцнежната кривична постапка.
4. Секоја Држава Страна обезбедува судовите или другите надлежни органи да ја имаат во предвид тежината на кривичните дела наведени во оваа Конвенција, кога ја испитуваат можноста за предвременно или условно ослободување на лицата прогласени за виновни за овие кривични дела.
5. Доколку е соодветно, секоја Држава Страна определува, во рамки на нејзиното внатрешно право, период за застареност во текот на кој може да се преземе гонење за некое од кривичните дела наведени во оваа Конвенција. Тој период е подолг ако наводниот извршител ја избегнува правдата.
6. Ниедна одредба во оваа Конвенција не задира во принципот според кој дефиницијата на кривичните дела востановени во согласност со неа и применливите правни средства за одбрана како и другите правни принципи со кои се уредува законитоста на инкриминациите произлегува исклучиво од внатрешното право на некоја Држава Страна и според кој споменатите кривични дела се гонат и казнуваат во согласност со правото на таа Држава Страна.

Член 12

Конфискација и заплена

1. Државите Страни усвојуваат, во највисок можен степен, во рамки на нивните внатрешни правни системи, потребни мерки што овозможуваат конфискација:

- а. На приносот од криминал стекнат со извршување на кривичните дела наведени во оваа Конвенција или на имотот чија вредност одговара на вредноста на тој принос;
- б. На имотот, опремата и другите инструменти употребени или наменети да бидат употребени за кривичните дела наведени во оваа Конвенција.
2. Државите Страни усвојуваат потребни мерки што овозможуваат идентификација, откривање, замрзнување или заплена на се што е споменато во ставот 1 на овој член со цел за евентуална конфискација.
  3. Ако приносот од криминал бил трансформиран или заменет, делумно или целосно, во друг имот, овој последниот може да биде предмет на мерките наведени во овој член наместо споменатиот принос.
  4. Ако приносот од криминал бил помешан во законски стекнатиот имот, тој имот, без да се наштети на мерките за замрзнување или заплена може да биде конфискуван во висина на вредноста на приносот кој бил помешан.
  5. Доходот или други користи добиени од приносот од криминал, имотот во кој приносот бил трансформиран или заменет или имотот со кој тој бил помешан можат, исто така, да бидат предмет на мерките наведени во овој член, на ист начин и во иста мера како и приносот од криминал.
  6. За целите на овој член и членот 13 на оваа Конвенција, секоја Држава Страна ги овластува нејзините судови или други надлежни органи да наредат располагање или заплена на банкарските, финансиските или комерцијалните документи. Државите Страни не можат да се повикаат на банкарска тајна за да одбијат примена на одредбите на овој став.
  7. Државите Страни можат да предвидат можност да бараат извршителот на некое кривично дело да го докаже законското потекло на наводниот принос од криминал или на другиот имот што може да се конфискува, ако тоа е во согласност со принципите на нивното внатрешно право и со природата на судските и другите постапки.
  8. Толкувањето на одредбите на овој член во ниеден случај не треба да задира во правата на бона фиде трети лица.
  9. Ниедна одредба на овој член не задира во принципот според кој мерките што во него се наведени се дефинирани и се извршуваат во согласност со внатрешното право на секоја Држава Страна и според одредбите на тоа право.

Член 13

Меѓународна соработка за целите на конфискацијата

1. Државата Страна која примила од друга Држава страна која има надлежност на кривично дело предвидено со оваа Конвенција, барање за конфискација на приносот од криминал, имотот, опремата или други инструменти наведени во ставот 1 на член 12 на оваа Конвенција, што се наоѓаат на нејзина територија, во рамки на нејзиниот внатрешен правен систем, ќе:
  - а. Го достави барањето до нејзините надлежни органи заради донесување одлука за конфискација, и ако таа биде донесена, да ја изврши;

- б. Ја достави до нејзините надлежни органи, заради извршување во рамки на барањето, одлуката за конфискација донесена од судот на територијата на Државата Страна молител во согласност со ставот 1 на член 12 на оваа Конвенција, доколку се однесува на принос од криминал, имот, опрема или други инструменти наведени во ставот 1 на член 12 што се наоѓаат на територијата на замолената Држава Страна.
2. Кога барањето е поднесено од Држава Страна која има надлежност на кривичното дело предвидено со оваа Конвенција, замолената Држава Страна презема мерки за идентификување, откривање и замрзнување или заплена на приносот од криминал, имотот, опремата или други инструменти наведени во став 1 на член 12 на оваа Конвенција, заради евентуална конфискација што би ја наредила било Државата Страна молител или врз основа на барање направено врз основа на став 1 на овој член, од замолената Држава Страна.
  3. Одредбите на членот 18 на оваа Конвенција се применуваат мутатис мутандис на овој член. Покрај информациите наведени во ставот 15 на член 18, барањата направени во согласност со овој член содржат:
    - а. Кога барањето се однесува на алинеа а на ставот 1 на овој член, опис на имотот што треба да се конфискува и излагање на фактите на кои се повикува Државата Страна молител кои ќе и овозможат на замолената Држава Страна, во рамки на нејзиното внатрешно право, да донесе одлука за конфискација;
    - б. Кога барањето се однесува на алинеа б на ставот 1 на овој член, правно прифатлив примерок на одлуката за конфискација донесена од Државата Страна молител на која е засновано барањето, излагање на факти и информации кои покажуваат во кои граници е барано извршување на одлуката;
    - в. Кога барањето се однесува на ставот 2 на овој член, излагање на факти на кои се повикува Државата Страна молител и опис на бараните мерки.
  4. Одлуките или мерките предвидени во ставовите 1 и 2 на овој член замолената Држава Страна ги презема во согласност со нејзините процедурални правила или со билатералниот или мултилатералниот договор или спогодба со Државата Страна молител.
  5. Секоја Држава Страна му доставува на Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации примерок од нејзините закони и прописи за спроведување на овој член како и примерок од секоја подоцнежна измена на тие закони, прописи и подоцнежни измени.
  6. Ако некоја Држава Страна одлучи усвојувањето на мерките наведени во ставовите 1 и 2 на овој член да го услови со постоење на договор во таа материја, оваа Конвенција ќе се смета како и неопходна и доволна основа.
  7. Секоја Држава Страна може да одбие да одлучи по барањето за соработка врз основа на овој член во случај кога кривичното дело на кое тоа се однесува не е кривично дело предвидено во оваа Конвенција.
  8. Толкувањето на одредбите на овој член не треба во никој случај да наштетува на правата на бона фиде трети лица.
  9. Државите Страни предвидуваат склучување на билатерални или мултилатерални договори и спогодби заради јакнење на ефикасноста на меѓународната соработка востановена за целите на овој член.

Член 14

Располагање со приносот од криминал и со конфискуваниот имот

1. Државата Страна која конфискувала принос од криминал или имот со примена на членот 12 или ставот 1 на член 13 на оваа Конвенција со него располага во согласност со нејзиното внатрешно право и административните постапки.
2. Кога Државите Страни постапуваат по барањето на некоја друга Држава Страна со примена на член 13 на оваа Конвенција, тие треба, во рамки на она што го дозволува нивното внатрешно право и ако такво барање е поднесено, првенствено да предвидат враќање на приносот од криминал или на конфискуваниот имот на Државата Страна молител, за да таа може да ги обештети жртвите на кривичното дело или да го врати приносот од криминал или имотот на нивните законски застапници.
3. Кога една Држава Страна одлучува по барање на друга Држава Страна со примена на членовите 12 и 13 на оваа Конвенција, таа може посебно да предвиди склучување на договори или спогодби со кои ќе предвиди:
  - а. внесување на вредноста на тој принос или имот, или на средствата остварени со нивно продавање, или дел од нив, на сметката востановена со примена на алинеа в на член 3о на оваа Конвенција и на меѓувладините специјализирани тела за борба против организираниот криминал;
  - б. Поделба со другите Држави Страни, систематски или од случај до случај, на тој принос или имот, или на средствата остварени со нивно продавање, во согласност со нејзиното внатрешно право или нејзините административни постапки.

Член 15

Надлежност

1. Секоја Држава Страна усвојува потребни мерки за востановување на нејзината надлежност во поглед на кривичните дела востановени во согласност со членовите 5, 6, 8 и 23 на оваа Конвенција во следните случаи:
  - а. Кога кривичното дело е извршено на нејзината територија; или
  - б. Кога кривичното дело е извршено на палуба на брод кој плови под нејзино знаме или на авион кој во моментот на извршување на споменатото кривично дело е регистриран во согласност со нејзиното внатрешно право;
2. Според членот 4 на оваа Конвенција, Држава Страна на оваа Конвенција може, исто така, да воспостави нејзина надлежност во поглед на било кое кривично дело во следните случаи:
  - а. Кога кривичното дело е извршено против некој нејзин државјанин;

- б. Кога кривичното дело е извршено од некој нејзин државјанин или од лице без државјанство кое има живеалиште на нејзината територија; или
- в. Кога кривичното дело е:
- і. Едно од оние востановени во согласност со ставот 1 на член 5 на оваа Конвенција и е извршено надвор од нејзината територија во поглед на извршување на тешко кривично дело на нејзината територија;
  - іі. Едно од оние востановени во согласност со алинеата б. ии. на ставот 1 на член 6 на оваа Конвенција и е извршено надвор од нејзината територија во поглед на извршувањето на нејзина територија, на кривично дело востановено во согласност со алинеите а.и. или ии., или б.и. на ставот 1 на член 6 на оваа Конвенција.
3. За целите на ставот 10 на член 16 на оваа Конвенција, секоја Држава Страна усвојува потребни мерки за да ја утврди нејзината надлежност во поглед на кривичните дела предвидени во оваа Конвенција кога наводниот извршител се наоѓа на нејзина територија а таа не го екстрадира од единствена причина што тој е нејзин државјанин.
4. Секоја Држава Страна може, исто така, да усвои потребни мерки за да ја востанови својата надлежност во однос на кривичните дела предвидени во оваа Конвенција кога наводниот извршител се наоѓа на нејзина територија, и кога таа не го екстрадира.
5. Кога некоја Држава која врши надлежност врз основа на ставовите 1 или 2 на овој член била предупредена, или на друг начин дознала, дека една од повеќето Држави Страни водат истрага или презеле гонење или водат судска постапка по однос на исто дело, надлежните органи на тие Држави Страни, ако е потребно, меѓусебно се консултираат, за координирање на нивните активности.
6. Без да се наштети на нормите на општото меѓународно право, оваа Конвенција не го исклучува вршењето на било која кривична надлежност востановена од некоја Држава Страна во согласност со нејзиното внатрешно право.

Член 16

Екстрадиција

1. Овој член се применува на кривичните дела предвидени во оваа Конвенција или во случај кога некоја организирана криминална група е вклучена во некое кривично дело наведено во алинеата а. или б. на ставот 1 на член 3 и кога лицето кое е предмет на барањето за екстрадиција се наоѓа на територијата на замолената Држава Страна, под услов кривичното дело за кое се бара екстрадиција да е казниво според внатрешното право и на Државата Страна молител и на замолената Држава Страна.
2. Ако барањето за екстрадиција се однесува на повеќе посебни тешки дела, од кои некои не се наведени во овој член, замолената Држава Страна може да го примени овој член и на овие последни дела.
3. Секое од кривичните дела на кои се применува овој член е целосно вклучено во секој договор за екстрадиција што е во сила меѓу Државите Страни како дело чиј извршител може да биде екстрадиран. Државите Страни настојуваат да ги вклучат овие кривични

дела како дела чиј извршител може да биде екстрадиран во секој договор за екстрадиција што тие ќе го склучат меѓу нив.

4. Ако некоја Држава Страна која екстрадицијата ја условува со постоење на договор прими барање за екстрадиција од Држава Страна со која нема склучено таков договор, таа може оваа Конвенција да ја смета како законски основ за екстрадиција за кривични дела на кои овој член се применува.
5. Државите Страни кои екстрадицијата ја условуваат со постоење на договор:
  - а. Во моментот на депонирање на нивниот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување на оваа Конвенција, го информираат Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации дека оваа Конвенција ја смета како законски основ за соработка во материјата на екстрадицијата со другите Држави Страни; и
  - б. Ако тие не ја сметаат оваа Конвенција како законски основ за соработка во материјата на екстрадиција, настојува, ако треба, настојуваат да склучат договори за екстрадиција со други Држави Страни заради примена на овој член.
6. Државите Страни кои екстрадицијата не ја условуваат со постоење договор, меѓусебно им признаваат на кривичните дела на кои овој член се применува, карактер на дело чиј извршител може да биде екстрадиран.
7. За екстрадиција се бараат услови предвидени со внатрешното право на замолената Држава Страна или со договорите за екстрадиција, вклучувајќи посебно, услови што се однесуваат на минималната казна што се бара за екстрадиција, како и причините поради кои замолената Држава Страна може да ја одбие екстрадицијата.
8. Државите Страни настојуваат, во согласност со нивното внатрешно право, да ги забрзаат постапките за екстрадиција и да ги поедностават барањата во доказната материја што на нив се однесуваат во однос на кривичните дела на кои се применува овој член.
9. Во согласност со одредбите на нејзиното внатрешно право и договорите за екстрадиција што таа ги склучила, замолената Држава Страна може, на барање на Државата Страна молител и ако смета дека околностите тоа го оправдуваат и заради итност, да го притвори лицето кое се наоѓа на нејзина територија а за кое се бара екстрадиција и против него да преземе други соодветни мерки со кои ќе го обезбеди неговото присуство во текот на постапката за екстрадиција.
10. Државата Страна на чија територија се наоѓа лицето обвинето за некое дело, доколку не го екстрадира тоа лице за кривичното дело на кое се применува овој член од единствена причина дека тој е нејзин државјанин, е должна, на барање на Државата Страна барател на екстрадицијата, без одлагање да го предаде случајот на нејзините надлежни органи со цел за спроведување на гонење. Тие органи донесуваат одлука и го спроведуваат гонењето како и за секое друго тешко кривично дело во согласност со внатрешното право на таа Држава Страна. Заинтересираните Држави Страни меѓусебно соработуваат, особено во текот на постапката и докажувањето, заради обезбедување на ефикасност на гонењето.
11. Кога некоја Држава Страна, врз основа на нејзиното внатрешно право, е овластена да го екстрадира или да го предаде на друг начин некој нејзин државјанин само под услов потоа да биде вратен на нејзина територија заради издржување на казната изречена како резултат на процес или постапка по барање за екстрадиција или предавање, и кога таа Држава Страна и Државата Страна молител се сложат со таа можност и со другите

- услови кои можат да се сметаат соодветни, таа екстрадиција или условно предавање се доволни за извршување на обврската содржана во ставот 10 на овој член.
12. Ако екстрадицијата, побарана заради извршување на некоја казна, бидејќи лицето кое е предмет на тоа барање е државјанин на замолената Држава Страна, таа, ако нејзиното внатрешно право тоа го дозволува, во согласност со одредбите на тоа право и на барање на Државата Страна молител, настојува таа да ја изврши изречената казна или остатокот од таа казна во согласност со внатрешното право на Државата Страна молител.
  13. На секое лице кое е предмет на гонење за некое од кривичните дела на кои се применува овој член му се гарантира непристрасно постапување во сите фази на постапката, како и уживање на сите права и гаранции предвидени во внатрешното право на Државата Страна на чија територија тоа се наоѓа.
  14. Ниедна одредба на оваа Конвенција не треба да се толкува како обврска за замолената Држава Страна да спроведе екстрадиција ако постојат сериозни причини да верува дека барањето било поднесено заради гонење или казнување на лице поради неговиот пол, раса, вероисповест, државјанство, етничко потекло или негова политичка определеност, или дека одлучувањето по барањето би предизвикало штета на тоа лице поради било која од овие причини.
  15. Државите Страни не можат да го одбијат барањето за екстрадиција од единствена причина дека делото се смета како да задира во даночна материја.
  16. Пред да ја одбие екстрадицијата, замолената Држава Страна се консултира, ако е потребно, со Државата Страна молител за да и ги даде сите можности за доставување на нејзините мислења и информации за поддршка на наводите.
  17. Државите Страни настојуваат да склучат билатерални и мултилатерални договори и спогодби за да овозможат екстрадиција или да ја направат екстрадицијата поефикасна.

Член 17

Трансфер на осудени лица

Државите Страни можат да склучуваат билатерални или мултилатерални договори или спогодби за трансфер на нивната територија на лица осудени на казни затвор или други казни лишување од слобода за кривични дела наведени во оваа Конвенција, за да можат таму да го издржуваат остатокот од нивната казна.

Член 18

Меѓусебна правна помош

1. Државите Страни меѓусебно си пружаат најширока можна правна помош во текот на истрагата, гонењето и судските постапки за кривичните дела наведени во оваа Конвенција, како што е предвидено во член 3, и взаемно си пружаат слична помош кога Државата Страна молител има оправдани причини да се сомнева дека кривичното дело

наведено во алинеа а. или б. на став 1 на член 3 е од транснационална природа, вклучувајќи дека жртвите, сведоците, приносот, средствата или доказите на овие кривични дела се наоѓаат во замолената Држава Страна и дека е вклучена организирана криминална група.

2. Најшироката можна правна помош се дозволува, ако соодветните закони, договори и спогодби на замолената Држава Страна тоа го дозволуваат, во текот на истрагата, гонењето и судските постапки за кривични дела за кои во Државата Страна молител може да биде одговорно правно лице, во согласност со членот 10 на оваа Конвенција.
3. Правната помош која е дозволена со примена на овој член може да биде побарана за следните цели:
  - а. прибирање на сведочења или изјави;
  - б. доставување на судски акти;
  - в. Спроведување на претрес и заплена, како и замрзнување;
  - г. претрес на објекти и места;
  - д. давање информации, материјални докази и експертски мислења;
  - ѓ. давање оригинали или заверени копии на соодветни документи и досиеја, вклучувајќи административни, банкарски, финансиски или комерцијални документи;
  - е. идентификување и локализирање на приносите од криминал, на имотот, на инструментите и други предмети заради прибирање на докази;
  - ж. олеснување на доброволното појавување пред суд на лицата во Државата Страна молител;
  - з. пружање секаков друг вид на правна помош во согласност со внатрешното право на замолената Држава Страна;
4. Без да се наштети на нејзиното внатрешно право, надлежните органи на една Држава Страна можат, без претходно барање, да достават информации за кривични предмети до надлежниот орган на друга Држава Страна, ако сметаат дека тие информации можат да и помогнат за преземање или водење на истрагата и кривичното гонење, или да ја наведат последнава Држава Страна да направи барање врз основа на оваа Конвенција.
5. Доставувањето на информациите во согласност со ставот 4 на овој член се врши без да се наштети на истрагите и кривичните гонења во Државата чии надлежни органи доставуваат информации. Надлежните органи кои ги примаат информациите пристапуваат кон секое барање водејќи сметка споменатите информации да останат доверливи, па и привремено, или нивната употреба да биде ограничена. Меѓутоа, ова не ја спречува Државата Страна која ги прима информациите да открие, во текот на судската постапка, информации кои се во корист на обвинетиот. Во овој последниот случај, Државата Страна која примила информации ја известува Државата Страна која ги доставува пред откривањето, и ако за тоа направила барање, ја консултира оваа последната. Ако во некој исклучителен случај, не е можно претходно известување, Државата Страна која ги прима информациите за откривањето без одлагање ја информира Државата Страна која ги доставила.
6. Одредбите од овој член не влијаат воопшто на обврските што произлегуваат од било кој друг билатерален или мултилатерален договор со кој се регулира или треба да биде регулирана, целосно или делумно, меѓусебната правна помош.
7. Ставовите 9 до 29 на овој член се применуваат на барањата направени во согласност со овој член ако соодветните Држави Страни не се обврзани со некој договор за меѓусебна правна помош. Ако споменатите Држави Страни се обврзани со таков договор, се применуваат соодветните одредби од тој договор, освен ако Државите Страни не се

согласат да ги применуваат наместо нив одредбите од ставовите 9 до 29 на овој член. Државите Страни силно се охрабруваат да ги применуваат овие ставови ако со тоа се олеснува соработката.

8. Државите Страни не можат да се повикаат на банкарска тајна за да ја одбијат меѓусебната правна помош предвидена во овој член.
9. Државите Страни можат да се повикаат на отсуство на двојна инкриминација за да одбијат пружање на правна помош со примена на овој член. Меѓутоа, замолената Држава Страна може, да пружи правна помош ако смета дека е соодветно и ако за тоа одлучи по сопствена волја, независно од тоа дали дејствието претставува или не кривично дело во согласност со внатрешното право на замолената Држава Страна.
10. Секое притворено лице или лице кое ја издржува казната на територијата на една Држава Страна, чие присуство се бара во друга Држава Страна заради идентификација или сведочење или за да тоа на било кој друг начин придонесе за обезбедување на докази за истрагите, гонењата или судските постапки за кривичните дела наведени во оваа Конвенција, може да биде трансферирано, ако се исполнети следните услови:
  - а. лицето слободно и свесно да се согласило со тоа;
  - б. надлежните органи на двете Држави Страни да се согласиле со тоа под услови што тие Држави Страни можат да ги сметаат за соодветни;
11. За целите на став 10 на овој член:
  - а. Државата Страна кон која лицето е трансферирано има право и обврска да го чува во притвор, освен ако постои поинакво барање или овластување од Државата Страна од која тоа било трансферирано;
  - б. Државата Страна кон која лицето е трансферирано без одлагање ја извршува обврската да го предаде лицето на Државата Страна од која било трансферирано, во согласност со она што претходно било договорено или поинаку одлучено од надлежните органи на двете Држави Страни;
  - в. Државата Страна кон која лицето е трансферирано не може да бара од Државата Страна од која било трансферирано да поведе постапка за екстрадиција за да тоа и биде предадено;
  - г. Се води сметка за периодот во кој лицето било во притвор во Државата Страна кон која тоа било трансферирано со цел да се одбие од казната што треба да ја издржува во Државата Страна од која било трансферирано.
12. Освен ако Државата Страна од која лицето треба да биде трансферирано врз основа на ставовите 10 и 11 на овој член не даде согласност, споменатото лице, без оглед на неговото државјанство, нема да биде гонето, притворано, судено ниту ќе му бидат изречени други ограничувања на неговата слобода на движење на територијата на Државата Страна кон која било трансферирано поради чинења, пропуштања или пресуди пред неговото заминување од територијата на Државата Страна од која било трансферирано.
13. Секоја Држава Страна определува централен орган кој има одговорност и овластување да прима барања за меѓусебна правна помош и да ги извршува или да ги доставува до надлежните органи за извршување. Ако некоја Држава Страна има некој регион или територија за која постои посебен систем за меѓусебна правна помош, таа може да определи посебен централен орган кој ќе има иста функција за споменатиот регион или територија. Централните органи го обезбедуваат извршувањето или брзиот пренос и пропишаната форма на примените барања. Ако централниот орган пренесе барање за извршување до надлежниот орган, тој го охрабрува брзото извршување и пропишаната

форма на примените барања од надлежниот орган. Во моментот кога секоја Држава Страна ги депонира нејзините инструменти за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување на оваа Конвенција, Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации ќе биде известен за централниот орган определен за таа цел. Барањата за меѓусебна правна помош и сите информации во врска со неа се доставуваат до централните органи определени од Државите Страни. Оваа одредба нема да му наштети на правото на било која Држава Страна да бара овие барања и информации да бидат доставени по дипломатски пат и, во случаи на итност, ако Државите Страни се согласат, со посредство на Меѓународната организација на криминалистичката полиција, ако тоа е можно.

14. Барањата се упатуваат во писмена форма или, ако е можно, со било кое средство за подготвување на писмен документ, на јазик прифатлив за замолената Држава Страна, под услови кои и овозможуваат на таа Држава Страна да ја утврди веродостојноста. За јазикот или јазиците што се прифатливи за секоја Држава Страна се информира Генералниот секретар на Организацијата на Обединетите Нации во моментот кога таа Држава Страна го депонира нејзиниот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување на оваа Конвенција. Во случај на итност и ако Државите Страни за тоа се согласат, барањата може да бидат направени во усна форма но, без одлагање треба да бидат потврдени во писмена форма.

15. Барањето за меѓусебна правна помош треба да го содржи следното:

а. Назначување на органот од кој барањето потекнува;

б. Целта и природата на истрагата, гонењето или судската постапка на која се однесува барањето, како и името и функциите на органот кој е надлежен за одлучување;

в. Опис на соодветните факти, освен за барањата упатени со цел за доставување на судски акти;

г. Опис на бараната помош и поединости за секоја посебна постапка што Државата Страна молител сака да биде применета;

д. Ако е можно, идентитетот, адресата и државјанството на секое наведено лице; и

ѓ. Целта заради која сведочењето, информациите и мерките се барани.

16. Замолената Држава Страна може да побара дополнителни информации ако тие и се неопходни за извршување на барањето во согласност со нејзиното внатрешно право или ако со тоа може да се олесни извршувањето.

17. Секое барање се извршува во согласност со внатрешното право на замолената Држава Страна и, доколку тоа не е спротивно со внатрешното право на замолената Држава Страна и кога е можно, во согласност со постапките прецизирани во барањето.

18. Кога тоа е можно и во согласност со основните принципи на внатрешното право, кога некое лице кое се наоѓа на територијата на една Држава Страна треба да биде сослушано како сведок или вештак од судските органи на некоја друга Држава Страна, првата Држава Страна може, на барање на другата, да дозволи негово сослушување по пат на видеоконференција ако не е можно или пожелно тоа лично да се појави на територијата на Државата Страна молител. Државите Страни можат да се договорат сослушувањето да го води судски орган на Државата Страна молител, а со присуство на судски орган на замолената Држава Страна.

19. Државата Страна молител не ги пренесува и не ги употребува информациите или доказите добиени од замолената Држава Страна за истрагата, гонењето или судските постапки, освен оние што се наведени во барањето, без претходна согласност на замолената Држава Страна. Ништо содржано во овој став не ја спречува Државата Страна молител да открие, во текот на постапката, информации или докази што се во корист на обвинетиот. Во тој случај, Државата Страна молител ја информира замолената Држава Страна пред откривањето, и ако таа и доставила барање, се консултира со неа. Ако во некој исклучителен случај, не е можно претходно информирање, Државата Страна молител, без одлагање, ја информира замолената Држава Страна за откривањето.

20. Државата Страна молител може да бара замолената Држава Страна да го чува во тајност барањето и неговиот подносител, освен ако е неопходно за негово извршување. Ако замолената Држава Страна не може да го задоволи ова барање, за тоа, без одлагање, ја информира Државата Страна молител.

21. Меѓусебната правна помош може да биде одбиена:

а. Ако барањето не е направено во согласност со одредбите на овој член;

б. Ако замолената Држава Страна смета дека извршувањето на барањето може да го загрози нејзиниот суверенитет, нејзината безбедност, нејзиниот јавен ред или други значајни интереси;

в. Во случај кога внатрешното право на замолената Држава Страна им забранува на нејзините органи да ги преземат бараните мерки ако се работело за слично дело кое е предмет на некоја истрага, гонење или судска постапка во рамки на нејзината надлежност;

г. Ако прифаќањето на барањето за меѓусебна правна помош би било спротивно на правниот систем на замолената Држава Страна;

22. Државите Страни не можат да одбијат некое барање за меѓусебна правна помош само затоа што делото се однесува на даночни прашања.

23. Секое одбивање на меѓусебната правна помош треба да биде образложено.

24. Замолената Држава Страна го извршува барањето за меѓусебна правна помош во најкраток можен рок водејќи сметка колку е можно за сите рокови дадени од Државата Страна молител и за тоа тие да бидат образложени во барањето. Државата Страна молител одговара на разумните барања за информирање за направениот напредок во однос на мерките преземени од замолената Држава Страна за удоволување на нејзиното барање. Замолената Држава Страна одговара на разумните барања од Државата Страна молител што се однесуваат на постигнатиот напредок во извршување на барањето. Кога меѓусебната правна помош не е повеќе потребна, Државата Страна молител за тоа веднаш ја информира замолената Држава Страна.

25. Меѓусебната правна помош може да биде одложена од замолената Држава Страна, ако тоа може да го попречи текот на истрагата, гонењето или судската постапка што е во тек.

26. Пред да го одбие барањето врз основа на ставот 21 на овој член или да го одложи извршувањето врз основа на ставот 25, замолената Држава Страна ја испитува заедно со Државата Страна молител можноста за одобрување меѓусебна правна помош под услови што

таа ги смета за неопходни. Ако Државата Страна молител ја прифати помошта под овие услови, таа ќе се согласи со нив.

27. Без да се влијае на примената на ставот 12 на овој член, сведокот, вештакот или друго лице кое, на барање на Државата Страна молител, се согласи да сведочи во текот на постапката или да соработува во истрагата, гонењето или судската постапка на територијата на Државата Страна молител, нема да биде гонето, лишено од слобода, казнето ниту подложено на други ограничувања на неговата лична слобода на оваа територија поради чинење, пропуштање или претходни осуди на територијата на замолената Држава Страна. Овој имунитет престанува кога сведокот, вештакот или друго лице кое, во текот на 15 последователни дена или друг период договорен меѓу Државите Страни сметано од денот кога официјално биле информирани од надлежниот орган дека нивното присуство не е повеќе потребно, имало можност да ја напушти територијата на Државата Страна молител, но и покрај тоа доброволно останало или, по напуштањето, се вратило по негова сопствена желба.

28. Редовните трошоци направени за извршување на барањето паѓаат на терет на замолената Држава Страна, освен ако поинаку не е договорено меѓу соодветните Држави Страни. Доколку подоцна за извршување на барањето бидат потребни значителни или вонредни трошоци, Државите Страни се консултираат за да ги утврдат условите според кои барањето ќе биде извршено, како и начинот на кој ќе бидат покриени трошоците.

29. Замолената Држава Страна:

а. Доставува до Државата Страна молител копии од записници, документи или административни информации со кои располага и кои, во согласност со нејзиното внатрешно право, се достапни за јавноста.

б. Може, според нејзино наоѓање, да и достави на Државата Страна молител, целосно, делумно или под услови кои ги смета за соодветни, копии од записници, документи или административни информации со кои располага и кои, во согласност со нејзиното внатрешно право, не се достапни за јавноста.

30. Државите Страни предвидуваат, ако е потребно, можност за склучување билатерални или мултилатерални договори или спогодби што би служеле за целите на овој член, за спроведување на неговите одредби или за нивно зајакнување.

Член 19

Споени истраги

Државите Страни предвидуваат склучување на билатерални или мултилатерални договори или спогодби врз основа на кои, за случаи кои се предмет на истраги, гонења или судски постапки во една или повеќе Држави, надлежните органи можат да формираат заеднички истражни тимови. Во отсуство на такви договори или спогодби, споени истраги можат да бидат договорени од случај до случај. Државите Страни ќе обезбедат целосно почитување на суверенитетот на Државата Страна на чија територија треба да се спроведе истрагата.

Член 20

Специјални истражни техники

1. Заради ефикасно сузбивање на организираниот криминал, секоја Држава Страна, ако согласно основните принципи на нејзиниот внатрешен правен систем тоа е дозволено и согласно условите пропишани во нејзиното внатрешно право, презема, во рамки на нејзините можности, потребни мерки со кои на нејзините надлежни органи им се овозможува да пристапат, на нејзината територија, кон контролирана испорака и, кога смета дека е опортуно, и кон други специјални истражни техники, како што е електронско надгледување или други форми на надгледување и прикриени операции.
2. За целите на истрагите за делата наведени во оваа Конвенција, се охрабруваат Државите Страни да склучуваат, ако е неопходно, билатерални или мултилатерални договори или спогодби за употреба на специјалните истражни техники во рамки на меѓународната соработка. Овие договори или спогодби се склучуваат и применуваат со целосно почитување на принципот на суверенитет и еднаквост на Државите и тие се применуваат со стриктно почитување на одредбите содржани во нив.
3. Во отсуство на договори или спогодби како што се наведени во ставот 1 на овој член, одлуките за примена на специјалните истражни техники на меѓународно ниво се донесуваат за секој поединечен случај, а можат, ако е потребно, да се земат во предвид финансиските аранжмани и разбирања во однос на вршењето на надлежноста од соодветните Држави Страни.
4. Контролираните испораки кон кои е одлучено да се пристапи на меѓународно ниво можат, со согласност на заинтересираните Држави Страни, да вклучуваат методи како што е задржување на стоките или средствата и дозволување стоките и средствата да продолжат понатаму непречено, без промена или после одземањето или нивната целосна или делумна замена.

Член 21

Трансфер на кривични постапки

Државите Страни предвидуваат можност меѓусебно да вршат пренос на постапките за гонење за кривично дело утврдено во оваа Конвенција во случај кога ќе оценат дека трансферот е во интерес на спроведување на правдата и, посебно кога се вклучени повеќе органи, во правец на централизирање на гонењето.

Член 22

Востановување на криминални досиеја

Секоја Држава Страна може да усвои законски или други потребни мерки, под услови и за соодветни цели, за да се води сметка за секоја осуда која му била изречена на наводен сторител

за кривично дело во друга Држава, заради употреба на таа информација во рамки на кривична постапка што се води за кривично дело наведено во оваа Конвенција.

Член 23

Инкриминација на попречувањето на правдата

Секоја Држава Страна усвојува законски и други потребни мерки за да ја утврди како кривично дело, кога е сторено со умисла:

а. Употребата на физичка сила, на закана или заплашување или ветувањето, понудувањето или давањето незаслужена имотна корист за да се добие лажно сведочење или да се спречи сведочењето или изведувањето на доказите во некоја постапка за извршување на кривичните дела утврдени во согласност со оваа Конвенција.

б. Употребата на физичка сила, на закана или на заплашување за да се спречи службеник во правосудни органи или во служби за откривање и казнување да врши службени должности во врска со кривичните дела утврдени во согласност со оваа Конвенција. Ништо во оваа алинеја не може да наштети на правото на Државите Страни да предвидат законодавство наменето за заштита на другите категории на државни службеници.

Член 24

Заштита на сведоци

1. Секоја Држава Страна презема, во рамки на нејзините можности, соодветни мерки за да обезбеди ефикасна заштита против евентуалните дејствија на одмазда или заплашување на сведоците кои, во рамки на кривичните постапки, сведочат во врска со делата утврдени во согласност со оваа Конвенција и, ако е соодветно, на нивните роднини и други блиски лица.
2. Мерките предвидени во ставот 1 на овој член можат да вклучуваат, без да се наштети на правото на обвинетиот, и право на редовна законска постапка:
  - а. За утврдување на постапки за физичка заштита на тие лица, со кои, според потребите и во рамки на можностите, им се обезбедува ново живеалиште и им се овозможува податоците за нивниот идентитет и местото каде се наоѓаат да не бидат објавени или нивното објавување да биде ограничено;
  - б. За предвидување правила за докажување што на сведоците и вештаците ќе им овозможат да сведочат на начин што гарантира нивна безбедност, особено да сведочат по пат на комуникациски техники како што се видео врски или други соодветни средства.
3. Државите Страни предвидуваат склучување на договори или спогодби со други Држави во поглед на обезбедување на ново живеалиште на лицата наведени во ставот 1 на овој член.

4. Одредбите на овој член се применуваат и на жртвите кога се јавуваат во својство на сведоци.

Член 25

Помош и заштита на жртвите

1. Секоја Држава Страна презема, во рамки на нејзините можности, соодветни мерки за пружање помош и заштита на жртвите на кривични дела наведени во оваа Конвенција, особено во случаи на закана со освета или заплашување.
2. Секоја Држава Страна востановува соодветни постапки кои им овозможуваат обештетување на жртвите на кривични дела наведени во оваа Конвенција.
3. Секоја Држава Страна, во согласност со нејзиното внатрешно право, овозможува изјавите и загриженоста на жртвите да бидат изложени и земени во предвид во соодветна фаза на кривичната постапка која се води против извршителите на делата, на начин кој нема да наштети на правото на одбрана.

Член 26

Мерки за јакнење на соработката меѓу службите за откривање и казнување

1. Секоја Држава Страна презема соодветни мерки за да ги охрабри лицата кои учествуваат или учествувале во организирани криминални групи:
  - а. Да им доставуваат на надлежните органи корисни информации за целите на истрагите и прибирање на доказите за прашања како што се:
    - i. идентитетот, природата, составот, структурата или активностите на организираните криминални групи, или местото каде тие се наоѓаат;
    - ii. врските, вклучувајќи ги и оние на меѓународно ниво, со други организирани криминални групи;
    - iii. кривичните дела што организираните криминални групи ги извршиле или можеле да ги извршат;
  - б. Да им доставуваат на надлежните органи фактичка и конкретна помош, која може да придонесе за одземање на изворите и приносите од криминал од организираните криминални групи.
2. Секоја Држава Страна предвидува можност, во соодветни случаи, за намалување на казната што може да му биде изречена на обвинетото лице кое значително соработува во текот на истрагата или гонењето за некое кривично дело наведено во оваа Конвенција.
3. Секоја Држава Страна предвидува можност, во согласност со основните принципи на нејзиното внатрешно право, да му гарантира имунитет од гонење на лице кое значително соработува во текот на истрагата или гонењето за некое кривично дело наведено во оваа Конвенција.

4. Заштитата на овие лица им е обезбедена мутатис мутандис, како што е предвидено во член 24 на оваа Конвенција.
5. Во случај кога некое од лицата кои се наведени во став 1 на овој член и кое се наоѓа во една Држава Страна може да пружи значителна помош на надлежните органи на друга Држава Страна, соодветните Држави Страни можат да предвидат склучување на договори или спогодби, во согласност со нивното внатрешно право, што се однесуваат на евентуално давање од другата Држава Страна на третман опишан во ставовите 2 и 3 на овој член.

Член 27

Соработка меѓу службите за откривање и казнување

1. Државите Страни тесно соработуваат, во согласност со нивните соодветни правни и административни системи, заради зајакнување на ефикасноста на откривањето и казнувањето на кривичните дела наведени во оваа Конвенција. Државите Страни, особено преземаат ефикасни мерки за:
  - а. Зајакнување или ако е потребно, востановување на патишта за соработка меѓу нивните органи, агенции и надлежни служби заради олеснување на сигурната и брза размена на информации во однос на сите аспекти на кривичните дела наведени во оваа Конвенција, вклучувајќи, ако Државите Страни сметаат дека се соодветни, и врски со другите криминални активности;
  - б. Соработка со другите Држави Страни, во врска со делата наведени во оваа Конвенција, во водењето на истрагите, во однос на:
    - i. идентитетот и активностите на осомничените лица, местото каде тие се наоѓаат или местото каде се наоѓаат други лица;
    - ii. движењето на приносите од криминал или имотот што потекнува од извршувањето на тие дела;ж
    - iii. движењето на имотот, опремата или другите инструменти употребени или наменети да бидат употребени за извршување на тие дела.
  - в. Доставување, ако е соодветно, документи или материи потребни за анализа или истрага;
  - г. Олеснување на ефикасната координација меѓу органите, агенциите и надлежните служби и промовирање на размената на персонал и експерти, вклучувајќи, во согласност со постојните билатерални договори или спогодби меѓу соодветните Држави Страни, и назначување на офицери за врска.
  - д. Размена, со другите Држави Страни, на информации за средствата и специфичните методи употребени од организираните криминални групи, вклучувајќи, ако е соодветно, правци и превозни средства, како и употреба на лажен идентитет, изменети или фалсификувани документи или други средства за прикривање на нивните активности.
  - ѓ. Размена на информации и координирање на административните и другите преземени мерки, заради брзо откривање на делата наведени во оваа Конвенција.
2. Со цел за спроведување на оваа Конвенција, Државите Страни предвидуваат склучување на билатерални или мултилатерални договори или спогодби за директна

соработка меѓу нивните служби за откривање и казнување и, ако такви договори или спогодби веќе постојат, нивни измени. Во отсуство на такви договори или спогодби меѓу Државите Страни, тие можат оваа Конвенција да ја сметаат за основа за востановување на соработка во материјата на откривање и казнување за делата наведени во неа. Во секој случај кога тоа е соодветно, Државите Страни целосно ги применуваат договорите или спогодбите, вклучувајќи ги и меѓународните и регионалните организации, за јакнење на соработката меѓу нивните служби за откривање и казнување.

3. Државите Страни настојуваат да соработуваат, во рамки на нивните можности, за да го спречат организираниот криминал, извршен со употреба на модерна технологија.

Член 28

Прибирање, размена и анализа на информациите за природата на организираниот криминал

1. Секоја Држава Страна предвидува спроведување на анализи, со учество на научни и универзитетски експерти, на тенденциите на организираниот криминал на нејзината територија, околностите под кои тој делува, како и професионалните групи и техники што се вклучени.
2. Државите Страни предвидуваат да ги развиваат нивните капацитети за анализа на организираните криминални активности и да ги спојат директно меѓу нив и со посредство на меѓународните и регионалните организации. За таа цел треба да бидат подготвени дефиниции, норми и заеднички методи и да бидат применети каде е потребно.
3. Секоја Држава Страна предвидува следење на нејзините политики и на преземените конкретни мерки за борба против организираниот криминал и евалуација на нивното спроведување и ефикасност.

Член 29

Обука и техничка помош

1. Секоја Држава Страна востановува, развива или подобрува, според потребите, специфични програми за обука на лицата во нејзините служби за откривање и казнување, вклучувајќи ги и јавните обвинители, истражните судии и царинските службеници, како и други лица одговорни за превенција, откривање и спречување на кривичните дела наведени во оваа Конвенција. Овие програми можат посебно да предвидат назначувања и размена на персонал, во рамки на овластувањата дадени со внатрешното право, во однос на следното:
  - а. Методи за превенција, откривање и спречување на кривичните дела наведени во оваа Конвенција;

- б. Патишта и техники применети од лицата осомничени за вмешаност во кривичните дела наведени во оваа Конвенција, вклучувајќи во транзитните Држави, и соодветни мерки за борба;
  - в. Контрола на движењето на приносите од контрабанда;
  - г. Откривање и контрола на движењето на приносот од криминал, на имотот, опремата и на другите средства, и на методите на трансфер, прикривањето или преправањето на тој принос, имот, опрема или на другите средства, како и на методите на борба против перењето на пари и против другите финансиски кривични дела;
  - д. Прибирање на докази;
  - ѓ. Техники на контрола во слободните трговски зони и слободните пристаништа;
  - е. Опрема и модерни техники за откривање и казнување, вклучувајќи и електронско набљудување, контролирана испорака и прикриени операции;
  - ж. Методи употребени за борба против транснационалниот организиран криминал по пат на компјутери, телекомуникациски мрежи или други современи техники; и
  - з. Методи употребени за заштита на жртвите и сведоците.
2. Државите Страни меѓусебно си помагаат во изготвувањето и имплементирањето на програмите за истражување и обука за размена на специјализираните знаења во областите содржани во став 1 на овој член и, за таа цел, ги користат, кога е соодветно, регионалните и меѓународните конференции и семинари заради промовирање на соработката и стимулирање на размената на мислењата за заедничките проблеми, вклучувајќи ги посебните проблеми и потреби на транзитните Држави.
  3. Државите Страни ги охрабруваат активностите на обука и техничка помош заради олеснување на екстрацијата и меѓусебната правна помош. Овие активности на обука и техничка помош можат да вклучуваат и јазична обука, назначувања и размени меѓу персоналот на централните органи или агенции кои имаат одговорности во споменатите области.
  4. Во случај на постоење на билатерални или мултилатерални договори или спогодби, Државите Страни ги јакнат, според потребите, мерките преземени за максимализирање на оперативните активности и за обука во рамки на меѓународните и регионалните организации и во рамки на други билатерални или мултилатерални договори или спогодби во материјата.

Член 30

Други мерки: Примена на Конвенцијата преку економски развој и техничка помош

1. Државите Страни преземаат соодветни мерки за обезбедување најдобра можна примена на оваа Конвенција преку меѓународна соработка, водејќи сметка за негативните ефекти од организираниот криминал врз општеството во целина, и посебно врз постојаниот развој.
2. Државите Страни вложуваат конкретни напори, во рамки на можностите, и во меѓусебна соработка, како и со регионалните и меѓународните организации:

- а. За развој на нивната соработка на различни нивоа со земјите во развој, во правец на јакнење на нивните капацитети заради превенција и борба против организираниот криминал;
- б. За зголемување на финансиската и материјалната помош за земјите во развој заради поддршка на напорите што тие ги вложуваат за ефикасна борба против транснационалниот организиран криминал и за да им помогнат за успешна примена на оваа Конвенција;
- в. За пружање техничка помош на земјите во развој и на земјите со економии во транзиција за да им помогнат во задоволувањето на нивните потреби со цел за примена на оваа Конвенција. Заради тоа, Државите Страни настојуваат доброволно да внесуваат соодветни и редовни придонеси на посебно за оваа цел отворена сметка во рамки на финансиските механизми на Обединетите Нации. Државите Страни можат, исто така, посебно да предвидат, во согласност со нивното внатрешно право и со одредбите на оваа Конвенција, да внесуваат на гореспоменатата сметка еден процент од фондовите и од соодветната вредност од приносот на криминал или од конфискуваниот имот со примена на одредбите од оваа Конвенција;
- г. За да ги охрабрат и убедат другите Држави и финансиски институции, според потребите, да се придружат кон напорите што се прават во согласност со овој член, особено доставувајќи им на земјите во развој повеќе програми за обука и модерни средства за да им помогнат во постигнувањето на целите на оваа Конвенција.
3. Овие мерки се преземаат колку е можно, без да им наштетат на постојните активности во материјата на странска помош или на другите спогодби за финансиска соработка на билатерално, регионално или меѓународно ниво.
4. Државите Страни можат да склучуваат билатерални или мултилатерални договори или спогодби за материјална и логистичка помош, водејќи сметка за неопходните финансиски спогодби за обезбедување ефикасност на средствата за меѓународна соработка предвидени во оваа Конвенција и за спречување, откривање и борба против транснационалниот организиран криминал.

Член 31

Превенција

1. Државите Страни настојуваат да подготват и развијат национални проекти како и да ги спроведат и унапредат најдобрите практики и политики за превенција на транснационалниот организиран криминал.
2. Во согласност со основните принципи на нивното внатрешно право, Државите Страни настојуваат да ги намалат, по пат на законски, административни или други соодветни мерки, постојните или идните можности на организираните криминални групи да учествуваат во активностите на легалните пазари употребувајќи ги приносите од криминал. Овие мерки треба да се однесуваат на:

а. Јакнење на соработката меѓу службите за откривање и казнување или меѓу јавните обвинители и соодветните приватни ентитети, особено во индустријата;

б. Унапредување на развојот на правилата и постапките што се однесуваат на зачувување на интегритетот на соодветните јавни и приватни ентитети, како и на кодекси за однесување на соодветните професии, особено на оние на адвокатите, нотарите, даночните и сметководствените советници;

в. Превенција од злоупотреба од страна на организираните криминални групи на постапките за тендери спроведувани од јавните органи како и на субвенциите и лиценците доделени од јавните органи за некоја трговска активност;

г. Превенција од злоупотреба на правните лица од страна на организираните криминални групи;

Овие мерки можат да вклучуваат:

i. Востановување на јавни регистри на правни и физички лица вклучени во формирањето, управувањето и финансирањето на правните лица;

ii. Можност за одземање од лицата виновни за кривичните дела наведени во оваа Конвенција, со судска одлука или друго соодветно средство, за еден разумен период, на правото да управуваат со правните лица основани на нивната територија;

iii. Востановување национални регистри на лица на кои им е одземено правото да управуваат со правните лица; и

iv. Размена на информации содржани во регистрите споменати во претходните подалинеи г. i. и iii. на оваа алинеја со надлежните органи на другите Држави Страни.

3. Државите Страни настојуваат да ја унапредуваат реинтеграцијата во општеството на лицата прогласени за виновни за кривичните дела содржани во оваа Конвенција.
4. Државите Страни настојуваат периодично да вршат евалуација на правните инструменти и на соодветните административни практики заради утврдување дали тие содржат пропусти што им овозможуваат на организираните криминални групи да ги злоупотребуваат.
5. Државите Страни настојуваат колку е можно подобро да ја заинтересираат јавноста за постоењето, причините и тежината на транснационалниот организиран криминал и за заканата што тој ја претставува. Тоа можат да го прават со посредство на средствата за јавно информирање и со усвојување на мерки наменети за промовирање на учеството на јавноста во активностите за спречување и борба против овој криминал.
6. Секоја Држава Страна го информира Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации за името и адресата на органот или органите што можат да им помогнат на другите Држави Страни да ги спроведат мерките за превенција на транснационалниот организиран криминал.
7. Државите Страни соработуваат, кога е потребно, меѓусебно и со надлежните регионални и меѓународни организации заради промовирање и спроведување на мерките наведени во овој член. За таа цел, тие учествуваат во меѓународни проекти за превенција на транснационалниот организиран криминал, на пример со делување врз факторите што влијаат врз социјални маргинализираните групи да бидат ранливи и подложни на овој криминал.

Член 32

Конференција на Државите Страни на Конвенцијата

1. Се формира Конференција на Државите Страни на Конвенцијата за подобрување на капацитетите на Државите Страни за борба против транснационалниот организиран криминал и за унапредување и следење на примената на оваа Конвенција.
2. Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации ја свикува Конференцијата на Државите Страни најдоцна во рок од една година по влегувањето во сила на оваа Конвенција. Конференцијата на Државите Страни усвојува правилник и правила за активностите наведени во ставовите 3 и 4 на овој член вклучувајќи правила за финансирање на трошоците направени за спроведување на тие активности.
3. Конференцијата на Државите Страни усвојува механизми за постигнување на целите наведени во став 1 на овој член, особено:
  - а. Таа ги олеснува активностите што се спроведуваат од Државите Страни за примена на членовите 29, 30 и 31 на оваа Конвенција, вклучувајќи и охрабрување за мобилизација на доброволни прилози;
  - б. Таа ја олеснува размената на информации меѓу Државите Страни за карактеристиките и тенденциите на транснационалниот организиран криминал и ефикасните практики за негово сузбивање;
  - в. Таа соработува со регионалните и меѓународните организации и надлежните невладини организации;
  - г. Таа периодично ја испитува примената на Конвенцијата;
  - д. Таа подготвува препораки за подобрување на оваа Конвенција и за нејзина примена;
4. За целите на алинеите г. и д. на став 3 на овој член, Конференцијата на Државите Страни се информира за усвоените мерки и за потешкотиите на кои наидуваат Државите Страни при примената на Конвенцијата, употребувајќи ги информациите што тие и ги доставиле како дополнителни механизми за испитувањето што треба да го направи.
5. Секоја Држава Страна и доставува на Конференцијата на Државите Страни, на нејзино барање, информации за програмите, плановите и практиките како и за нејзините законодавни и административни мерки за примена на оваа Конвенција.

Член 33

Секретаријат

1. Генералниот секретаријат на Организацијата на Обединетите Нации му пружа услуги на секретаријатот што и се потребни на Конференцијата на Државите Страни на Конвенцијата.
2. Секретаријатот:

а. И помага на Конференцијата на Држави Страни за реализирање на активностите наведени во член 32 на оваа Конвенција, донесува одлуки и пружа потребни услуги за сесиите на Конференцијата на Држави Страни;

б. Им помага на Државите Страни, на нивно барање, за доставување информации на Конференцијата на Држави Страни како што е предвидено во став 5 на член 32 на оваа Конвенција; и

в. Обезбедува неопходна координација со секретаријатите на соодветните регионални и меѓународни организации.

Член 34

Примена на Конвенцијата

1. Секоја Држава Страна презема потребни мерки, вклучувајќи законодавни и административни, во согласност со основните принципи на нејзиното внатрешно право, за да обезбеди извршување на нејзините обврски содржани во оваа Конвенција.
2. Кривичните дела востановени во согласност со членовите 5, 6, 8 и 23 на оваа Конвенција се востановуваат во внатрешното право на секоја Држава Страна независно од нивната транснационална природа или од вклученоста на некоја организирана криминална група наведена во став 1 на член 3 на оваа Конвенција, освен ако, во согласност со член 5 на оваа Конвенција, би се барало вклученост на организирана криминална група.
3. Секоја Држава Страна може да усвои попрецизни и построги мерки од оние што се предвидени во оваа Конвенција а заради превенција и борба против транснационалниот организиран криминал.

Член 35

Решавање на спорите

1. Државите Страни настојуваат да ги решат спорите во однос на толкувањето или примената на оваа Конвенција по пат на преговарање.
2. Секој спор меѓу две или повеќе Држави Страни во однос на толкувањето или примената на оваа Конвенција кој не може да биде решен во разумен рок по пат на преговори, на барање на една од тие Држави Страни, се решава со арбитража. Ако, во рок од шест месеци сметано од датумот на барањето за арбитража, Државите Страни не можат да се договорат за организирањето на арбитражата, било која од нив може да поведе постапка за решавање на спорот пред Меѓународниот Суд на правдата, упатувајќи барање во согласност со Статутот на Судот.
3. Секоја Држава Страна може, во моментот на потпишување, ратификација, прифаќање или одобрување на оваа Конвенција или на пристапување кон неа, да изјави дека не се смета за обврзана со ставот 2 на овој член. Другите Држави Страни не се обврзани со ставот 2 на овој член во однос на секоја Држава Страна која ставила таква резерва.

4. Секоја Држава Страна која ставила резерва врз основа на став 3 на овој член истата може да ја повлече во секое време со упатување на нотификација до Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации.

Член 36

Потпишување, ратификација, прифаќање, одобрување и пристапување

1. Оваа Конвенција ќе биде отворена за потпишување за сите Држави од 12 до 15 декември 2000 година во Палермо (Италија) и потоа, во Седиштето на Организацијата на Обединетите Нации, во Њујорк, до 12 декември 2002 година.
2. Оваа Конвенција е, исто така, отворена за потпишување за регионалните организации за економска интеграција под услов најмалку една Држава членка на таа организација да ја потпишала во согласност со став 1 на овој член.
3. Оваа Конвенција е предмет на ратификација, прифаќање или одобрување. Инструментите за ратификација, прифаќање или одобрување се депонираат кај Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации. Секоја регионална организација за економска интеграција може да го депонира нејзиниот инструмент за ратификација, прифаќање или одобрување ако најмалку една од нејзините Држави членки тоа го направила. Во инструментот за ратификација, прифаќање или одобрување, таа организација го објавува протегаето на нејзината надлежност во однос на прашањата уредени со оваа Конвенција. Таа, исто така, го информира и депозитарот за секоја соодветна измена за протегаето на нејзината надлежност.
4. Оваа Конвенција е отворена за пристапување на секоја Држава или секоја регионална организација за економска интеграција на која најмалку една Држава членка е Страна на оваа Конвенција. Инструментите за пристапување се депонираат кај Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации. Во моментот на нејзиното пристапување, регионалната организација за економска интеграција го објавува протегаето на нејзината надлежност во однос на прашањата уредени со оваа Конвенција. Таа го информира, исто така, и депозитарот за секоја соодветна измена на протегаето на нејзината надлежност.

Член 37

Релации со протоколите

1. Оваа Конвенција може да биде комплетирана со еден или повеќе протоколи.
2. За да стане Страна на некој протокол, Државата или регионалната организација за економска соработка треба да биде Страна и на оваа Конвенција.
3. Државата Страна на оваа Конвенција не е обврзана со некој протокол, освен ако не стане Страна на тој протокол во согласност со неговите одредби.
4. Секој протокол на оваа Конвенција се толкува заедно со оваа Конвенција, водејќи сметка за целта на тој протокол.

Член 38

Влегување во сила

1. Оваа Конвенција влегува во сила деведесетиот ден од датумот на депонирање на четириесетиот инструмент за ратификација, прифаќање, одобрување или пристапување. Во смисла на овој став, ниеден инструмент депониран од некоја регионална организација за економска интеграција нема да се смета како инструмент кој е додаден на инструментите веќе депонирани од Државите членки на таа организација.
2. За секоја Држава или регионална организација за економска интеграција која ќе ја ратификува, прифати или одобри оваа Конвенција или ќе и пристапи после депонирањето на четириесетиот инструмент, оваа Конвенција влегува во сила триесетиот ден кој следи по датумот на депонирањето на соодветниот инструмент од споменатата Држава или споменатата организација.

Член 39

Амандман

1. По истекот на рокот од пет години од влегувањето во сила на оваа Конвенција, секоја Држава Страна може да предложи амандман и неговиот текст да го достави до Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации. Тој, предлог амандманот го испраќа на Државите Страни и на Конференцијата на Држави Страни на Конвенцијата за разгледување и донесување одлука. Конференцијата на Држави Страни ги вложува сите напори за постигнување консензус за секој амандман. Ако сите напори во тој правец биле исцрпени без да се постигне договор, како крајно средство за да амандманот биде усвоен, е тој да добие мнозинство на гласови од две третини на Државите Страни кои биле присутни на Конференцијата на Држави Страни и кои гласале.
2. Регионалните организации за економска интеграција располагаат врз основа на овој член, за користење на нивното право на глас во рамки на нивната надлежност, со број на гласови кој е еднаков на бројот на нивните Држави членки кои се Страни на оваа Конвенција. Овие организации не го користат нивното право на глас ако нивните држави членки го користат нивното, и обратно.
3. Амандманот усвоен во согласност со став 1 на овој член е предмет на ратификација, прифаќање или одобрување од Државите Страни.
4. Амандманот усвоен во согласност со став 1 на овој член влегува во сила за Државата Страна деведесет дена по датумот на депонирањето на инструментот за ратификација, прифаќање или одобрување на тој амандман од споменатата Држава Страна кај Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации.
5. Амандманот кој влегол во сила е задолжителен за оние Држави Страни кои ја изразиле нивната согласност да бидат обврзани со него. Другите Држави Страни ќе бидат и

понатаму обврзани со одредбите на оваа Конвенција и сите претходни амандмани што тие ги ратификувале, прифатиле или одобриле.

Член 40

Откажување

1. Државата Страна може да се откаже од оваа Конвенција со писмено известување упатено до Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации. Таквото откажување произведува дејство една година по датумот на приемот на известувањето од Генералниот Секретар.
2. Регионалната организација за економска интеграција престанува да биде Страна на оваа Конвенција кога сите Држави членки ќе се откажат од неа.
3. Откажувањето од оваа Конвенција во согласност со став 1 на овој член повлекува откажување од секој протокол што на неа се однесува.

Член 41

Депозитар и јазици

1. Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации е депозитар на оваа Конвенција.
2. Оригиналот на оваа Конвенција, чии текстови на англиски, арапски, кинески, шпански, француски и руски се еднакво веродостојни, ќе биде депониран кај Генералниот Секретар на Организацијата на Обединетите Нации.

Врз основа на тоа, долупотпишаните полномошници, прописно за тоа овластени од нивните соодветни влади, ја потпишаа оваа Конвенција.

АНЕКС 1

Република Македонија ги дава следните изјави по однос на Конвенцијата на Обединетите Нации против транснационален организиран криминал:

1. Дејствијата определени во член 5 став 1 (а) (i) од Конвенцијата на Обединетите Нации против транснационален организиран криминал, претставуваат, согласно Кривичниот законик на Република Македонија, кривично дело од член 393: Договор за извршување на кривично дело. Согласно член 5 став 3 од Конвенцијата, Кривичниот законик на Република Македонија не бара дејствие на унапредување на договорот за цели на делата востановени со член 5 став 1 (а) (i).
2. Согласно член 18 став 13 од Конвенцијата, Република Македонија изјавува дека централен орган за примање на барањата за взаемна правна помош ќе биде Министерството за правда на Република Македонија.

3. Согласно член 18 став 14 од Конвенцијата, Република Македонија изјавува дека барањата за взаемна правна соработка и приложените документи што ќе бидат доставени до Република Македонија, треба да бидат придружени со превод на македонски и англиски јазик.
4. Согласно член 16 став 5 од Конвенцијата, Република Македонија изјавува дека Конвенцијата ја смета за правна основа за соработка во екстрадиција со други државни договорни страни на оваа Конвенција.
5. Согласно член 35 став 3 од Конвенцијата, Република Македонија изјавува дека не се смета за обврзана со одредбите од член 35 став 2, со кои се определува дека сите спорови што се однесуваат на толкување или примена на Конвенцијата ќе бидат упатени до Меѓународниот суд на правдата.